

# РЕШЕНИЕ

№ 16199

гр. София, 13.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в**  
публично заседание на 14.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Вената Кабурова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11780** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена жалба вх. № 30850/15.11.2024 г. от Н. Й. М. чрез адв. Г. Ш. срещу мълчалив отказ на кмета на СО, р-н „В.“ за произнасяне по заявление вх. № РВТ24-ГР94-3821/01.11.2024 г., с което е поискано издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска или държавна собственост за поземлен имот с идентификатор 68134.1976.679, находящ се в [населено място],[жк],[улица].

В жалбата се посочва, че при подаване на горепосоченото заявление са били приложени всички необходими документи, които дават ясна индивидуализация на имота, за да може да се извърши проверката за това, дали има акт за държавна или общинска собственост. Въпреки това до датата на подаване на жалбата административният орган не е извършил исканата услуга, поради което според жалбоподателя е налице мълчалив отказ.

С определение № 12803/11.04.2025 г. по адм.дело № 3377/2025 г. по описа на АССГ, 22 с-в, цитираното дело е изпратено за присъединяване към настоящото, поради обстоятелството, че е с идентичен предмет, а именно – касае се за оспорване на мълчалив отказ на кмета на р-н „В.“, СО да се произнесе по заявление вх. № РВТ24-ГР94-4396/13.12.2024 г. на Н. М., съдържащо искане за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска или държавна собственост по отношение на ПИ с идентификатор 68134.1976.679. С протоколно определение от 14.04.2025 г. адм.дело № 3377/2025 г. по описа на АССГ, 22 с-в е присъединено към адм.дело № 11780/2024 г. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ш., която поддържа жалбата, като заявява, че исканото удостоверяване не е извършено. Претендира сторените по делото разноски. Ответникът – кметът на СО, р-н „В.“ се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата като

недопустима и неоснователна. Представя издадено удостоверение № РВТ24-МД94-62-(14)/14.01.2025 г., в което кметът на СО, р-н „В.“ е посочил, че за ПИ с идентификатор 68134.1976.679 не са намерени данни за съставен АОС, както и данни за съставен АДС към 01.06.1996 г.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало с подаването на заявление вх. № РВТ24-ГР94-3821/01.11.2024 г. от страна на Н. М. до кмета на СО, р-н „В.“, с което е поискано издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска или държавна собственост за поземлен имот с идентификатор 68134.1976.679, находящ се в [населено място],[жк], [улица]. Към заявлението били приложени нотариален акт и скица на имота. В законоустановения 7-дневен срок административният орган не се произнесъл по така направеното искане. На 15.11.2024 г. М. подал жалба до АССГ срещу мълчаливия отказ на кмета на район „В.“, Столична община.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице, засегнато от формирания мълчалив отказ, и в законоустановения срок. Непроизнасянето на административния орган в срок представлява мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 от АПК да се издаде акта. Заявлението за извършване на административна услуга е постъпило при ответника на 01.11.2024 година. Срокът за извършване на услугата е 7 дни и е изтекъл на 08.11.2024 година, като до тогава административният орган не е извършил исканата от М. услуга. Във всички случаи, когато административният орган не се произнесе в законоустановения срок е налице фикцията на чл. 58, ал. 1 от АПК. т.е. мълчаливият отказ е формиран на 09.11.2024 година. Жалбата е подадена на 15.11.2024 година, в едномесечния преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В случая е поискана административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, б. „а“ от ДР на ЗА, състояща се в издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост.

Съгласно чл. 62, ал. 1 и 2 ЗОС актовете за общинска собственост се вписват с последователни номера в регистъра, подшиват се в актови книги и се съхраняват в съответните служби "Общинска собственост". Актовите книги за общинските имоти са общодостъпни и всеки може да иска справка по тях при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 8, ал. 2. Според ал. 4 на същата разпоредба от ЗОС за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост, за наличие или липса на претенции за възстановяване на собствеността и на удостоверение, че имотът е отписан от актовете книги за имотите - общинска собственост, се заплащат такси в размери, определени от общинския съвет.

В съответствие с разпоредбите на чл. 62, ал. 2 и 4 ЗОС актовете книги за общинските имоти са общодостъпни и всеки може да иска справка по тях при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 8, ал. 2. Следователно не е необходимо заявителят да обосновава правен интерес за извършване на административната услуга по реда на чл. 62, ал. 4 ЗОС, т.е. не е необходимо да представя документ за собственост или удостоверение за наследници, или да пояснява за какво ще му послужи удостоверението по чл. 62, ал. 4 ЗОС, в каквато насока са възраженията на ответника.

В случая е отправено искане за извършване на справка по актовете книги за имотите – общинска собственост и издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост за конкретен имот. Компетентният орган е следвало да провери, дали имотът е актуван или не като общинска собственост, и да издаде удостоверение по чл. 62, ал. 4 ЗОС със съответното съдържание съгласно проверката.

Не се споделят възраженията на ответника, че административната услуга е извършена, предвид издаденото удостоверение № РВТ24-МД94-62-(14)/14.01.2025 г. Същото е издадено във връзка със заявление за заверка на молба-декларация вх. № РВТ24-МД94-62/16.07.2024 г. с оглед извършване на обстоятелствена проверка за признаване право на собственост на основание чл. 587 от ГПК и чл. 79 от ЗС. Процесното административно производство се развива по реда на чл. 62 от ЗОС, поради което двете производства нямат еднакъв характер и издаването на акт, касаещ едното, не засяга и не се отразява на законосъобразното приключване на другото производство. Със същите мотиви незаконосъобразен се явява и мълчаливият отказ на кмета на СО, р-н "В." по заявление вх. № РВТ24-ГР94-4396/13.12.2024 г., подадено от Н. М., съдържащо идентично искане.

По изложените съображения оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението с указание да издаде исканото удостоверение по чл. 62, ал. 4 ЗОС.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да понесе сторените разноски по делото от жалбоподателя, като такива са своевременно поискани и доказани по размер, а именно: 2000 лева адвокатско възнаграждение за осъществено представителство пред настоящата инстанция и пред ВАС по частно адм.дело № 687/2025 г., както и заплатени държавни такси – 10 лева пред АССГ и 30 лева пред ВАС или всичко общо в размер на 2040 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 и 3 АПК, съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на СО, р-н „В.“ да се произнасяне по заявление вх. № РВТ24-ГР94-3821/01.11.2024 г. и вх. № РВТ24-ГР94-4396/13.12.2024 г., с което е поискано издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска или държавна собственост за поземлен имот с идентификатор 68134.1976.679, находящ се в [населено място],[жк], [улица].

ВРЪЩА преписката на кмета на СО, р-н „В.“ за извършване на поисканата административна услуга в 7-дневен срок от влизането на настоящото решение в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. Й. М. ЕГН [ЕГН] сумата от 2040 /две хиляди и четиридесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: